

[Leif Hermann]

end de gerne ville? Er det et idealistisk og romantisk synspunkt at forsøge at sætte nogle klare normer for, hvordan vi vil have det og så bruge det som konkurrenceparameter, når man skal sælge sine produkter i udlandet?

Det sidste spørgsmål, jeg vil stille til fru Inge Dahl-Sørensen, er: Er fru Inge Dahl-Sørensen modstander eller tilhænger af æglægningsbure? Det vil jeg gerne spørge fru Inge Dahl-Sørensen om; ja eller nej, det er kort og klart forklaret.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg synes også, det var en smuk tale, som Venstres ordfører holdt indledningsvis, men så siger Venstres ordfører, at hønsene har det godt, når de lægger æg i æglægningsbure. Hvis det er udtryk for Venstres generelle holdning til dyrevelfærd, bliver det svært at forbedre loven.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg synes, det var en lidt svær tale, fru Inge Dahl-Sørensen holdt, for der var simpelt hen ting, jeg ikke kunne forstå, men et spørgsmål til opklaring, så jeg ved det til mit svar: Hvad mener fru Inge Dahl-Sørensen med den gruppe, hun omtalte som »tilbage til naturen«-romantikere? Dels vil jeg godt have selve udtrykket forklaret og også forklaret i relation til de mennesker, der er på tale, for at forstå det som en indvending. Så sagde fru Inge Dahl-Sørensen, lige inden hun erklærede, at dette ikke kunne give anledning til politiske modsætninger eller politisk debat, efter at hun dog lige inden havde sagt, det burde det ikke gøre, at hun var meget uenig med mange af SF's forslag, uden at vi konkret fik at vide, hvad det var. Det ville jo være meget rart for mig i besvarelsen at vide, hvad det er. Nu kunne jeg forstå, at æglægningsbure ikke er så slemme. Gælder det også alle de andre konkrete ting? Vi kan diskutere, om det skal stå i loven, men er det de ting, vi foreslår, som fru Inge Dahl-Sørensen er imod overhovedet kommer på tale at vi skulle foretage os i forhold til landbrugsdyrene. Vi blev heller ikke helt klar over, hvordan det forholdt sig med kæledyrene, med katte og hunde osv.

Knud Lind (FP):

Fremskridtspartiet mener, at det er et meget vigtigt lovforslag, som i dag behandles, selv om det faktisk ikke burde være nødvendigt at lovgive inden for disse områder, idet dyr selvfølgelig burde behandles godt. Det burde være en helt naturlig ting for os mennesker – det er jo vores medskabninger her på Jorden – men som ved al anden lovgivning, er der alligevel nogle, der vil overtræde det. Der er også nogle ting inden for specielle grene af erhvervslivet, som gør, at man er nødsaget til at se på dette. Jeg vil også godt sige til ministeren, at Fremskridtspartiet faktisk mener, at der inden for dette område er gjort et meget godt og stort forarbejde til det. Nu taler jeg her om ministerens lovforslag nr. L 48, men jeg går ud fra, at man har nyt samme ret i SF til det gode forarbejde, der er sket – i al fald da betænkningen blev udgivet.

Forslaget har dog nogle enkelte skønhedsfejl eller mangler, om man vil, hvis man mener, at loven også skal bruges i den teknologiske fremtid, vi går ind i. Jeg vil godt sige, at det er ikke for på nogen måde at smide grus i maskineriet, men jeg tænker f.eks. på kloning og på genmanipulation. Alle disse ting kører rent videnskabeligt i USA, Japan og andre steder. At miljøministeren herhjemme har forbudt alting, er jo ikke ensbetydende med, at det ikke sker andre steder. Fremtidens dyreværnslov kræver faktisk, selv om det lyder mærkeligt, en nærmere definering af, hvad man forstår ved dyr, set i relation til de indeholdte paragraffer i ministerens dyreværnslov og til de muligheder, der ligger ude i fremtiden.

Definitionen findes ikke i loven, og det forstår jeg også godt, for det ville nok blive meget svært at lave en definition. Men spørgsmålet er, om man alligevel ikke godt kunne definere det lidt nærmere, for det er trods alt ret begrænsede områder, man tager ind her.

Desværre har loven også en anden skønhedsplet, og den drejer sig om ministerbeføjelser. Justitsministeren er ulykkeligvis blevet smittet af miljøministeren med den frygtelige sygdom, der kaldes bemyndigelsessyge. Det er faktisk kun Folketinget, der kan helbrede imod den ved at sige nej til et lovforslag, der er smækfuldt med bemyndigelsesbeføjelser til ministeren. Jeg ved godt, at der altid kommer dette standard svar, at hvis vi ligesom skal følge med tiden, er vi nødsaget til at lade den til enhver tid